

Aan het hondje herken je de baas.

Rond de jaarwisseling 2020-2021 schreef Driessens' CEO Jeroen [een column](#) over hun jongste gezinslid: "het **#coronaheuntje**."

En ik denk dat die benaming ook heel treffend is, omdat kennelijk op heel veel plaatsen gezinnen worden uitgebreid met lieve, zachte en schattige puppy's.

Niet alleen via de media, ook via mijn eigen waarnemingen, is er een enorme Coronatrend waar te nemen: Het aantal jonge hondjes stijgt nog bijna sneller dan de bitcoinkoers.

Ze lijken niet aan te slepen te zijn: deze viervoetige bronnen én doelen van aandacht, zachtheid, warmte en afleiding.

Wellicht hierdoor dwaalden, tussen Kerst en Oud & Nieuw, mijn gedachten af naar de fasen in mijn leven waarvan ook honden deel uitmaakten. En naar vrienden en collega's met aansprekende honden en dito verhalen.

Zo werkte ik, in de tachtiger jaren, samen met een collega, die fokte honden: "voor de hobby én de bijverdienste".

Voor nu noemen we die collega Theodoor.

Theodoor leidde de jonge honden op tot op de drempel van het voorportaal van politiehond.

Eén van de noodzakelijke elementen op dat honden-trainings-pad, was het behalen van enkele diploma's.

Voor en door de hond wel te verstaan!

Op enig moment was het weer zover: de hond en zijn baasje Theodoor moesten op examen.

Samen met enkele anderen stonden, in de ochtendnevel aan de rand van het bos, Theodoor en zijn jonge hond klaar voor een "hond vangt boeven-proef".

Net voordat de hond aan het werk mocht, werd Theodoor door een van de juryleden op zijn schouder getikt.

"U mag weer naar huis" sprak het jurylid op even zachte als doortastende toon.

Mét bijbehorende blik!

"Ja maar", zei Theodoor verschrikt "wij moeten nog!!".

"Neen, neen," vervolgde het jurylid kort en bondig, "Uw hond kijkt meer naar uw schoen, dan naar uw ogen. Dat wil zeggen dat u de hond, tijdens de opvoeding en training, meerdere malen heeft geschopt. Een fijne zondag verder".

Daarop door mijmerend dwaalden mijn gedachten verder af naar ons werk als bewustzijnsontwikkelaar.

In zowel organisaties als in gezinnen lijkt het fenomeen **#Ahhhjdb** voor te komen.

